

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 1

Siječanj - Veljača 2019

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle
Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,
44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Bog govori narodima 2

Međunarodne Biblijske Studije

Živite u ljubavi 14

Podložite se Bogu 16

Radujte se u svim
okolnostima 19

Oponašajte Krista 22

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

JAN / FEB 2019

First Issue published December 2013

Printed in USA

Bog govori narodima

„Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen nad pucima, nad svom zemljom uzvišen.“ — Psalmi 46: 10

Početak 2019 godine otkriva nam ljudska srca puna anksioznosti, konfuzije, nesigurnosti, i u mnogim slučajevima ljutnje i frustracije. Tomu je razlog što je još jedna godina prošla, a neki se od glavnih svjetskih problema nisu riješili. "Tjeskoba naroda, sa strahom i iščekivanjem" koje Isus prorokuje jednako je, ako ne i više, uznemirujuća kao i prije godinu dana.—Luka 21: 25, 26

Premda se ne trebamo previše naprezati kako bismo identificirali nebrojene probleme rasprostranjene u današnjem svijetu, vrijedi osvrnuti se na nedavnu Gallupovu anketu objavljenu u studenom 2018. godine. U ovom istraživanju, koje se bavilo pitanjima od važnosti za Sjedinjene Američke Države, postavljeno je pitanje: "Što je po vama najvažniji problem s kojim se zemlja danas suočava?" Postotci deset najčešćih odgovora ispitanika na ovo pitanje bili su sljedeći:

Nezadovoljstvo vladom / loše vodstvo	27%
Ekonomski problemi	13%
Imigracija / ilegalni stranci	13%
Ujedinjenje zemlje	6%
Rasni odnosi / rasizam	6%

Zdravstvo	6%
Nedostatak međusobnog poštovanja	5%
Etika / moral / religija / propadanje obitelji	3%
Okoliš / zagađenje	3%
Mediji	3%

Preostalih 15% odgovora prelijevalo se u više od 25 drugih kategorija koje nisu navedene u gornjem popisu. Ono što se čini izvjesnim jest da su ljudi daleko najviše frustrirani vladom i njenim čelnicima kao najvećim problemom zemlje. Nasuprot tome, relativno mali postotak ispitanika, dakle samo 3%, identificirao je pad ili rasipanje etike, morala, religije i obitelji kao razlog za zabrinutost.

ČOVJEKOV KRAJNI DOSEG

Ankete poput ove interesantne su za osvrt i analizu. Međutim, čini se da se malo toga doista i mijenja kad se radi o rješavanju problema čovječanstva, bilo u ovoj zemlji ili u drugim dijelovima svijeta. Dovoljno je ako shvatimo da i u pogledu realiteta, kao i u pogledu ispunjenja biblijskih proročanstava, čovjek brzo dostiže svoju krajnost. Srećom, ipak, to također znači da je stiglo vrijeme kada će se božanski autoritet i moć očitovati u ljudskim životima. Upravo se na to, prema psalmistu, osvrće Bog u našem tekstu, govoreći: "Prestanite i znajte da sam ja Bog."

Ovo je nada za sve one koji se uzdaju u Boga! Budući da oni gledaju unaprijed u godinu 2019., zasigurno se neće dogoditi ništa što bi ometalo krajnji i slavni ishod božanske nakane. Znati to, i biti uvjeren u to, veliki je izvor ohrabrenja i snage, i zaštita od

upletanja u brojna konfuzna pitanja koja stvaraju pomutnju u ovom kaotičnom svijetu.

Za iskrenog učenika Biblije, ne može biti sumnje da su proročanstva iz Biblije u procesu ispunjenja koje opisuje kraj Sotoninog svijeta i vrijeme kada će se uspostaviti kraljevstvo Kristovo za blagoslov naroda. Sretni su oni koji su u stanju prepoznati odraz mnogih znakova ove važne ere u kojoj živimo. Međutim, posjedovati ovo znanje ne znači da možemo detaljno i sa sigurnošću predvidjeti što će se dogoditi. Ne znamo što će se dogoditi u gospodarstvu, niti znamo što će se dogoditi po pitanju useljavanja, zdravstvene zaštite, rasnih odnosa, ili s obzirom na brojne druge probleme koji muče ovu zemlju. Ono što znamo jest da, bez obzira na to što se događa, planovi Božjeg kraljevstva neće biti zaustavljeni niti odgođeni.

U početnom stihu psalma iz kojeg je uzet naš tekst, David piše: "Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji." Bog je uvijek pomagao svojem narodu u svakoj nevolji, a taj je tekst bio velika utjeha svima onima koji su se uzdali u njega. Međutim, te nam riječi u sadašnje vrijeme nose još veće značenje, jer stihovi koji slijede pokazuju da je uporaba pojma "nevolje" u psalmista očita referenca na ono što je Danijel opisao kao "vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi."—Danijel 12: 1

Isus je naveo Danijelovo proročanstvo i navijestio da će do njegova ispunjenja doći krajem sadašnjeg kršćanskog doba, u vrijeme njegova povratka. (Matej 24: 3, 21, 22, *Wilson's Emphatic Diaglott*) To je opis ovoga vremena u kojem živimo, kada će, kako je Isus prorokao, srca naroda biti ispunjena strahom. (Luka 21: 26) Budući da svijet ulazi u 2019. godinu, nema

ničega na vidiku što bi umanjilo ljudske strahove i ničeg što bi pružilo sigurnost da će se svi ti brojni problemi koji nas okružuju, riješiti.

Ipak, za one koji se uzdaju u Gospodina, stvari stoje drugačije. Oni nalaze utočište iza utvrde Božjih obećanja i ne boje se "kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more." (Psalmi 46: 2) "Zemlja" je ovdje korištena kao simbol sadašnjeg poretka kojeg je stvorio sam čovjek, a kojeg apostol Pavao opisuje kao "ovaj sadašnji opaki svijet" (Galaćanima 1: 4). I upravo je uklanjanje te "zemlje" sa svim kobnim događajima s time povezanim, ono što ljudska srca ispunjava strahom. Međutim, nećemo se bojati jer, kako David tvrdi: "Bog je naše utočište i snaga".

Nakon što je govorio o "planinama", simbolu zemaljskih kraljevstava, "kad se bregovi ruše u more", psalmist dodaje: "Buče i bjesne valovi morski, ... bregovi dršću od žestine njihove." (Psalmi 46: 3) Isus je iskoristio buku mora i valova kako bi ilustrirao nemir i nezadovoljstvo naroda u ovom trenutku globalne ljudske nevolje. (Luka 21: 25) Prorok Izaija se također osvrće na to, govoreći: "Jao, buka naroda mnogobrojnih; buče kao što buči more; šum narodâ koji šume k'o što šumore silne vode. Šume narodi kao što silne vode šumore, al' kad On im zaprijeti, bježe daleko, po gorama razvijani kao pljeva na vjetru, k'o prašina u vihoru."—Izaija 17: 12, 13

Bilo bi teško zamisliti živopisniju sliku od današnjeg kaotičnog stanja nacija. Narodi i čovječanstvo općenito uzburkani su nemirom i ljutnjom. Uistinu, sva velika "planinska" kraljevstva, vlade i društvene institucije bivaju napadnute bijesnim morima ljudske strasti. Neka od njih su se već srušila u "more", a

preostala postupno slabe pod naporom koji su pred njih postavili zahtjevni "valovi" potlačenih masa.

Gledano sa stajališta ljudske mudrosti, ova globalna kaotična situacija je zastrašujuća. Ne bismo se, međutim, trebali bojati jer znamo da se u njoj dovršava božanski naum. Upravo je tu nakanu opisao prorok Hagaj kada je napisao da će Bog "potresti sve narode" i da će tada "doći blago svih naroda." (Hagaj 2: 7). Svakako smo sada u tom potresnom razdoblju, i možemo se radovati što će Gospodin u svoje "vrijeme" reći turbulentnim masama: "Prestanite i znajte da sam ja Bog."

“ZEMLJA SE TOPI”

Iako blizu, još nije došlo vrijeme da Bog progovori narodima. Potrebno je daljnje “potresanje” kako bi se ljudi uvjerili da doista nisu u stanju vlastitom mudrošću i snagom uspostaviti mir i sigurnost na zemlji. Stoga se sada Gospodinov glas čuje na drugi način. “Ma bješnjeli puci, rušila se carstva, kad glas njegov zagrmi, zemlja se rastopi.” (Psalmi 46: 6, *ESV*) Gospodinov “glas” je simbol njegova autoriteta i moći. Baš kao što prorok Hagaj ukazuje na to da je Gospodin taj koji će “protresti sve narode”, tako nam govori i David. On opisuje slamanje sadašnjeg društvenog poretka kao otapanje zemlje. Dakle, bez obzira na to smatramo li ga "uklonjenim" ili "potresenim" ili pak "otopljenim", misao je da se ovaj zemaljski svjetski poredak bliži kraju.

To ne bi trebalo uznemiravati Božje ljude. Uzimajući u obzir Učiteljevu tvrdnju da je izabrao svoje učenike "iz svijeta", oni nastoje slijediti upute apostola Ivana da ga ne ljube. (Ivan 15: 19; 1.Ivanova 2: 15)

Sustavi ovog “sadašnjeg zlog svijeta” nisu dostojni kršćanske ljubavi, jer ih karakteriziraju grijeh, sebičnost, pohlepa, ugnjetavanje i rat. Kristovi sljedbenici raduju se svom znanju da se takav svijet bliži kraju i da će na njegovo mjesto biti postavljen novi, pravedni svijet, kraljevstvo Kristovo.—Izaija 65: 17; 2.Petrova 3: 13; Otkrivenje 21: 1-3

Istina je da Božji ljudi danas žive usred nevolje koju uzrokuje uklanjanje simboličke zemlje. Oni su podložni teškoćama s kojima se ljudi danas suočavaju, sa svim potresnim procesima oko njih. Ali oni se ne boje jer kao što David kaže: "S nama je JAHVE nad vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljevi!" (Psalmi 46: 7) Dok je Bog svom narodu sposoban dati obilatu tjelesnu zaštitu kada to želi, naš je najveći izvor utjehe i snage upravo u razumijevanju koje nam Bog daje kada se radi o značenju svjetske patnje – naime da je to priprema za onu veliku svrhu mira i blagoslova koju nam je obećao svojom Riječju.

Za Božji narod poziv je proširen: “Dođite, gledajte djela Jahvina, strahote koje on na zemlji učini. Do nakraj zemlje on ratove prekida, lukove krši i lomi koplja, štitove ognjem sažiže.” (vss. 8, 9) Velike i rasprostranjene su "strahote" koje su već "učinjene na zemlji". No David tvrdi da su to djela Gospodnja. Bilo bi teško uskladiti to s činjenicom da je Bog milostiv, dobrotiv i pun ljubavi, da nije bilo daljnjeg objašnjenja božanske svrhe u svemu što nas okružuje. Pomoću ovih “strahota”, psalmist zapravo objašnjava da Gospodin “ratove prekida do nakraj zemlje”.

Ne bismo trebali imati poteškoća s razumijevanjem, jer znamo da je jedna od glavnih karakteristika sadašnjeg svijeta rat. Posljednji arbitar

većine svjetskih sporova bio je upravo rat. Stoga vjerujemo da je jasno kako je jedini način za prestanak ratova okončanje sustava koji je legalizirao, a često i slavio rat. Kada oni koji su prosvjetljeni Božjom riječju prihvate poziv da “vide djela JAHVINA” i vide “strahote” koje je stvorio na zemlji, oni će također uvidjeti njihovu nužnost i veličanstveni krajnji ishod. Zbog toga se ne boje. Oni znaju da beskonačna mudrost i svemoćna sila koja kontrolira svemir razrađuje slavnu svrhu koja će, kada bude potpuno ispunjena, otkriti Božju milost i ljubav za cijelo čovječanstvo.—Psalmi 103: 8-11; Ivan 3: 16, 17; 1. Ivanova 4: 9, 10

ČEKATI JAHVU

Tijekom svih proteklih stoljeća, ljubitelji pravednosti često su bivali zbunjenima da Gospodin nastavlja dopuštati nepravdi i zlu da cvatu na zemlji. Oholi, arogantni i pokvareni često su bili oni koji su napredovali, dok su krotki i plahi patili. (Psalmi 94: 1-7; Malahija 3: 14, 15) U svakoj je generaciji upravo čovjekova nehumanost spram bližnjeg prouzročila nebrojena zla.

U odgovoru na ovu nedoumicu svoga naroda, prorok bilježi ove riječi: "Zato mene čekajte – riječ je JAHVINA – do dana kad ustanem kao tužilac; jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana" (Sefanija 3: 8) Ovime se ukazuje na to da ni u jednom trenutku Bog nije bio neobazriv prema događanjima na zemlji koja su bila tako suprotna njegovoj volji. U svoje vrijeme i na svoj način namjeravao je osloboditi zemlju od svih loših i zlih ljudskih institucija koje su u velikoj

mjeri odgovorne za svjetske probleme, kako za one prošle, tako i za one sadašnje.

Gospodin izražava sličnu misao kroz proroka Izaiju, govoreći: "Šutjeh dugo, gluh se činjah, svladavah se; sad vičem kao žena kada rađa, dašćem i uzdišem." (Izaija 42: 14) Samo zato što je u svojoj mudrosti znao da će se veće dobro ostvariti suzdržavanjem od uplitanja u grijeh i silaznu putanju čovjekovu, Bog je čekao *svoje* vrijeme kako bi okončao ovaj zli poredak, koji je trajao stoljećima. Stoga je još otkako su naši praroditelji pali u grijeh, upravo Sotona - Božji i čovjekov neprijatelj - bio, kao što to Pavao tvrdi, "bog ovoga svijeta."— 2.Korinćanima 4: 4

U Izaiji 42: 13, dano nam je djelomično objašnjenje načina na koji će Gospodin dovesti do uništenja Sotoninog svijeta. Prorok kaže: "Kao junak izlazi JAHVE, kao ratnik žar svoj podjaruje. Uz bojni poklik i viku ratnu ide junački na svog neprijatelja." Čini se da ovdje spomenuti "poklik" i "vika" imaju isto značenje kao i Gospodinov "glas" koji je prethodno zabilježen u Psalmima 46: 6, za kojeg psalmist kaže da će uzrokovati "topljenje" ljudskih institucija. Sve te riječi označavaju vršenje božanske vlasti i moći bilo kojim sredstvom koje Bog može upotrijebiti da bi ostvario svoje ciljeve.

BOŽJI NAČINI

Jedan od načina kojima Bog okončava ovaj sadašnji zli svijet je dopuštanje čovjeku da vodi rat protiv svog bližnjeg do te mjere da "kad se ne bi skratili dani oni, nitko se ne bi spasio". (Matej 24: 22) U opisu završne faze ovog kataklizmičnog vremena čitamo da će Gospodin "pozvati na mač" i da "s mačem će se brat na

brata dići.” (Ezekijel 38: 21) Čini se da je misao sadržana u ovim različitim izrazima ta da Bog, na svoj način, dovodi do uništenja čovjekovog svijeta stvarajući njegove sebične frakcije, bilo da su to cijele nacije, društvene grupe ili samo pojedinci, da se podignu s namjerom uništavanja jedni drugih.

Kako li će se u konačnici učinkovitim pokazati taj način, kada se dokinu svi ratovi i ubijanja diljem Zemlje. Da bi se to ostvarilo, potrebno je više od jednostavnog uništenja oružja za ratovanje i ubijanje. Naprave za ratna djelovanja uništena su već mnogo puta do sada, da bi opet bila obnovljena još masovnijim i smrtonosnijim moćima. U stvarnosti, čitav koncept rata i uzimanje života drugom ljudskom biću mora se u potpunosti uništiti u ljudskoj svijesti. Rat se mora prestati povezivati sa slavom i veličanjem, a ljudi moraju prezirati i samu pomisao na rat. Koji je bolji način da se to postigne, nego da Bog dopusti čovječanstvu da se dovede na rub propasti prije nego što intervenira, i kaže: "Prestanite i znajte da sam ja Bog"? Put na kojem će čovječanstvo shvatiti krajnju ludost rata i ubijanja zasigurno će biti dugačak.

Ovo je u potpunosti u skladu s Božjim načinom odnošenja prema ljudskoj vrsti od samog početka. On je dopustio zlo kako bi čovjek imao priliku spoznati - iz vlastitog iskustva - strašne posljedice zla. Mojsije je, u svojoj molitvi koju je zabilježio psalmist, kazivao da Bog "smrtnike u prah vraća." (Psalmi 90: 3). Ovime ljudi uče lekciju koja će dovesti do vječne radosti putem njihove svesrdne poslušnost Bogu i njegovim pravednim zakonima. Ta lekcija, koju je Pavao sažeo, jest "da grijeh po zapovijedi postane najvećim grešnikom." (Rimljanima 7: 13) Veliko "vrijeme nevolje" koje Bog

sada dopušta na zemlji jedna je od posljednjih lekcija koje čovjek ima priliku naučiti o strašnim posljedicama grijeha.

Samo razumijevanjem Božjeg plana moguće je pomiriti misao Božje ljubavi s onim što se danas događa na Zemlji. U svojoj molitvi, nakon što je kazao da Bog “smrtnike u prah vraća”, Mojsije je dodao: "I veliš: Vratite se, sinovi ljudski!" (Psalmi 90: 3) Ovaj povratak bit će u uskrsnuću, kada će se sva osuđena rasa probuditi iz smrtnog sna i dobiti priliku da iskoristi svoje prethodno stečeno iskustvo s grijehom i zlom. "Mrtvi će čuti glas Sina Božjega. Svi koji su u grobovima čut će njegov glas i izići će." (Ivan 5: 25, 28, 29) Čovjek će izaći, nastavlja Isus, na “uskrsnuće osude.” (vs. 29, *ESV*) Pavao kasnije o tome govori kao o vremenu u kojem će Bog “suditi svijetu po pravdi”. (Djela apostolska 17: 31) Sve će to biti u svrhu ispunjenja. riječi: "Vratite se, sinovi ljudski!"

GOVOR MIRA NARODIMA

U današnje vrijeme Gospodinov glas govori o previranjima i zbunjenosti među narodima. Kako li će to biti drugačije kada bude govorio o bijesnim valovima ljudskih strasti, govoreći, kao što naš tekst navodi, “Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen nad pucima, nad svom zemljom uzvišen.” Kao što Bog ima potrebna sredstva putem kojih će njegov moćni glas izvršiti uništenje Sotoninog svijeta, tako će kada bude govorio narodima o miru to biti zapovijed koju oni neće moći ignorirati, niti će to željeti.

"Ja sam nad svojom zemljom uzvišen," objavljuje Bog. Danas znamo da je Bog dopustio čovjeku da se ruga njegovoj vlasti, kroz Sotonine zle

utjecaje, od vremena kada je Adam prekršio njegov zakon. U svim stoljećima od tog vremena ljudska je rasa bila više ili manje pobunjena protiv Božjih načela pravednosti, ali Bog ne namjerava pustiti da to traje zauvijek. Riječi molitve našega Gospodina: "Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja na zemlji," govori da je Božja namjera ponovno uspostaviti svoju volju u srcima i životima ljudi. (Matej 6: 10) Doista, to je način da se napravi mjesto za kraljevstvo mira i pravednosti jer je ovodobni svijet sada priveden kraju.

Kako bi se u potpunosti uspostavila božanska vlast, biti će potrebno tisuću godina Kristova zemaljskog kraljevstva. (Otkrivenje 20: 6) Pavao je napisao da Krist "mora vladati *dok ne podloži sve neprijatelje pod noge* svoje. Kao posljednji neprijatelj bit će obeskrijepljena Smrt." (1. Korinćanima 15: 25, 26) Među prvim neprijateljima koje treba uništiti su sebične i nepravedne ustanove Sotoninog svijeta. To je proces koji trenutno vidimo kako se oblikuje na Zemlji. Pokoravanje će se i uništenje svake nepravednosti nastaviti sve dok ne bude uništena i sama smrt, najveći neprijatelj čovjekov.

Tada će Božje ime biti potpuno uzvišeno na zemlji. Pavao objašnjava kako se neposlušnost mora obuzdati, a Božja se vladavina ostvariti putem Krista. On ukazuje na to da će, kada se cilj u potpunosti postigne, sam Krist postati podložan svome Ocu, "da Bog bude sve u svemu." (vs. 28). Tek tada će molitva, "Budi volja tvoja na zemlji", biti u potpunosti ispunjena. Možemo zahvaliti Bogu na tomu što su okolnosti koje su u ovom trenutku toliko uznemirujuće za svijet i koje posvuda ljudska srca ispunjavaju strahom, zapravo znak da se Bog više ne suzdržava od uplitanja u ljudske poslove. Njegova je konačna pobjeda nad grijehom i

posljedicama grijeha osigurana biblijskim obećanjima, a uskoro će se kroz mesijansko kraljevstvo očitovati božanska vlast i moć u smislu životnih blagoslova.

Vraćajući se Božjim riječima kroz proroka Sefaniju, nakon što nas je uvjerio u svoju namjeru da "proždre" sadašnje zle institucije na zemlji, on dodaje: "Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednostušno." (Sefanija 3: 9, *New American Standard Bible*) Tako je ponovno naznačeno koliko će se Gospodinovo ime, autoritet i dobrota uzdići na zemlji.

Kako ulazimo u Novu godinu, sve je više dokaza da je vrijeme kada će Bog narodima govoriti o miru blizu. Neka to uvjerenje ispuni naša srca utjehom i istisne svugdje prevladavajući strah. Ulazeći u 2019., naoružani snagom tog uvjerenja, budimo odlučniji nego ikada prije "tražiti ... najprije kraljevstvo Božje." (Matej 6: 33). Radosno podijelimo s čitavim svijetom blagoslovljenu vijest o tom kraljevstvu koje će se uskoro očitovati u snazi i velikoj slavi, u vječnoj radosti svih koji će se pokoriti njegovim pravednim zakonima.

Živite u ljubavi

Ključni redak: „*A ovo je ta ljubav: da živimo po zapovijedima njegovim. To je zapovijed, kao što čujete od početka, da u njoj živite.*“

2.Ivanova 1: 6

Izabrani tekst:

2.Ivanova 1: 4-11

APOSTOL IVAN uputio je ovu poslanicu vjerojatno neimenovanoj sestri u Kristu ili lokalnoj zajednici koju je ovaj stari službenik Božji posebno volio. Stoga ih je želio ohrabriti i ojačati očinskim poticajima—2. Ivanova 1: 1, 2

Apostol nastavlja: “Bila s nama milost, milosrđe i mir od Boga Oca i od Sina Očeva Isusa Krista u istini i ljubavi! Obradovah se veoma što sam među tvojom djecom našao takve koji hode u istini, kao što primismo zapovijed od Oca. I sada te molim, Gospodo, ne kao da ti novu zapovijed pišem, nego onu koju smo imali od početka: da ljubimo jedni druge.”—vss. 3-5

Naš ključni stih naglašava činjenicu da je ljubiti braću jasan izraz naše poslušnosti Bogu. Ova zapovijed je ponavljanje istaknute teme citirane u Ivanovoj prvoj poslanici. Ako ne volimo i ne suosjećamo s našom braćom koju susrećemo, to bi pokazalo nedostatak našeg karaktera i dovelo u pitanje našu iskrenu ljubav prema Bogu, kojega ne vidimo osim kroz oko vjere.—1. Ivanova 3: 14-18; 4: 20, 21

Velik dio ostatka Ivanove druge poslanice sadrži upozorenja protiv lažnih učitelja. Jedna specifična pogreška koja je prevladavala u vrijeme pisanja ovog pisma bila je tvrdnja da Isus tijekom svoje službe zapravo nije bio tijelo i krv, već duhovno biće. (2. Ivanova 1: 7) Takvo stajalište negira potrebu za otkupninom kojom će se okajati Adamov grijeh - savršenim ljudskim životom koji je dan za savršeni život koji je izgubljen.—Hebrejima 2: 9

Pavao nas podsjeća da su Berejski Židovi bili plemenitiji od onih u Solunu, jer su primali njegovu uputu s velikom revnošću i svakodnevno pregledavali Sveto pismo kako bi vidjeli je li ono što je naučavao istinito. (Djela apostolska 17: 11) Ako smo poput ovih Bereja, proučit ćemo ono što prihvaćamo kao istinu, osobito kad čujemo nove ili različite izraze koji nisu u skladu s cjelokupnim Božjim planom. To je jedan od razloga zašto je od velike važnosti susresti se s našom braćom onoliko često koliko možemo kako bismo međusobno njegovali i ojačali svoju vjeru, dokazujući svoja uvjerenja prema svjedočanstvu Biblije. - Hebrejima 10: 25; 1.Solunjanima 5: 21

U Bibliji postoji mnogo toga što bi upozorilo prave kršćane na opasnost izlaganja lažnim učiteljima. Ponavljajuća priroda takvih upozorenja čini ih važnima u shvaćanju kako ne možemo održati svoj život s Bogom ukoliko ne slijedimo biblijske savjete. Apostol Pavao kaže da se “ne borimo” protiv krvi i mesa, nego protiv duhovnih sila zloće na nebesima. (Efežanima 6: 12) Stoga je imperativ slijediti Gospodinovu Riječ u svim tim stvarima kako ne bismo zalutali.

Bilo da se radi o učenju o ljubavi, ili pak o bilo kojem drugom učenju koje je ključno za strukturu naše

vjere, trebali bismo stalno imati na umu vrijednost istina sadržanih u Božjoj Riječi. "Sve Pismo, bogoduho, korisno je za poučavanje, uvjeravanje, popravljjanje, odgajanje u pravednosti, da čovjek Božji bude vrstan, za svako dobro djelo podoban."—2.Timoteju 3: 16, 17

Pouka dva

Podložite se Bogu

Ključni redak:
„Podložite se dakle Bogu! Oduprite se đavlu i pobjeći će od vas.“
Jakov 4: 7

Izabrani tekst:
Jakov 4: 1-10

DANAŠNJA LEKCIJA
ZAPOČINJE opisujući razloge svađe koja postoji među vjernicima. Jakov tvrdi da duh tjelesnosti povezan s čežnjom za tjelesnim zadovoljstvom ne donosi zadovoljstvo, već unutarnji nemir. Osim toga,

važno je shvatiti da Bog daje svojoj djeci sve ono što im je potrebno kao odgovor na molitve koje se podudaraju s njegovom voljom, za razliku od molbi za ispunjenje grešnih želja. Umjesto traženja zemaljskog napretka ili raskoši, Sveto pismo daje smjernice za molitve koje su prikladne. (Jakov 4: 1-3; Matej 6: 5-13)

Obraćajući se duhu svjetovnosti i ponosa, Jakov nastavlja: "Ne znate li da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu? Tko god dakle hoće da bude

prijatelj svijeta, promeće se u neprijatelja Božjega. Ili mislite da Pismo uzalud veli: Ljubomorno čezne za duhom što ga nastani u nama? A daje on i veću milost. Zato govori: Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost."—Jakov 4: 4-6

Naš ključni stih naglašava nužnost podvrgavanja Božjoj volji kao očitovanje naše poniznosti. Svojom poslušnošću spram Boga primit ćemo potrebnu milost da se odupremo lukavstvima Sotone, koji se neprestano trudi da nas uništi kao nova stvorenja.

Krajnji primjer pokornosti očitovao se od strane našeg Gospodina, koji je bio poslušan svome Nebeskom Ocu tako što se ponizio čak do te mjere da je umro na križu. (Filipljanima 2: 5-8, *Wilsonov Emphatic Diaglott*) Kristov je stav bio u oštroj suprotnosti s onim Lucifera, koji je želio biti jednak Jehovi uspostavljanjem suparničke dominacije. Kao rezultat tog pobunjeničtva, biva izbačen iz nebeskog carstva.—Izaija 14: 12-15; Luka 10: 18

U Svetom se pismu nalaze mnoge stavke koje otkrivaju Božje nezadovoljstvo očitovanjem ponosa u našim srcima. Osobno samopreispitivanje pomoći će nam u određivanju jesmo li pogođeni ovom tendencijom. Nitko od nas, međutim, nije ovlašten donositi sudove o nekome drugome. Ne budemo li oprezni, stjecanje bogatstva, ambicija za posjedovanjem mnogih talenata ili pak kritični stav prema drugima itekako mogu svjedočiti o našoj gordosti. Uvijek se možemo boriti ili spriječiti takvu tendenciju nastojeći uvijek slaviti Boga, prepoznajući vlastitu relativnu beznačajnost. Za sve što posjedujemo, priznanje treba dati Nebeskom Ocu kao izvoru svih naših blagoslova. "Ta tko tebi daje prednost?

Što imaš da nisi primio? Ako si primio, što se hvastaš kao da nisi primio?"—1. Korinćanima 4: 7

Želja da nas drugi prepoznaju, da se o nama govori, da posjedujemo bogatstvo, utjecaj ili da budemo poštovani, karakteristike su koje su sastavni dio naše pale prirode i protiv kojih se moramo boriti ako želimo biti uspješni u poniznosti spram Boga. Uvijek imajmo na umu i nastojmo oponašati Učiteljev primjer poniznosti i poslušne pokornosti Očevoj volji. Stoga, hodimo kako je on hodio i na kraju našega puta primimo pohvalu "Valjaš, slugo dobri i vjerni! ... uđi u radost Gospodara svoga."—Matej 25: 21

Radujte se u svim okolnostima

Ključni redak: „*A hoću da znate, braćo: ovaj se moj udes pače okrenuo u napredovanje evanđelja.*“

Filipljanima 1: 12

Izabrani tekstovi:
Filipljanima 1: 12-21

DOK JE OČEKIVAO SVOJE pojavljivanje pred carom, Pavao je proveo dvije korisne godine u kućnom pritvoru u Rimu sastajući se s vjernicima. On je također iskoristio ovo vrijeme za pisanje pisama ohrabrenja braći, uključujući i njegovu poslanicu braći u Filipima

(Djela apostolska 28: 30, 31).

Ovako počinje njegovo pismo: "Pavao i Timotej, sluge Krista Isusa, svima svetima u Kristu Isusu koji su u Filipima, s nadglednicima i poslužiteljima. Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! Zahvaljujem Bogu svomu kad vas se god sjetim. Uvijek se u svakoj svojoj molitvi za vas s radošću molim"—Filipljanima 1: 1-4

Između braće u Filipima i Pavla postojala je duboka privrženost. Potaknuo ih je da obiluju ljubavlju i iskrenošću i da budu ispunjeni plodovima pravednosti dok nastavljaju boraviti u Kristu.—Filipljanima 1: 7-11; Ivan 15: 4, 5

U našem ključnom stihu, Pavao potvrđuje da ga je Nebeski Otac obilno blagoslovio unatoč njegovom

zatočeništvu, budući da je evanđelje i dalje napredovalo. Jedna je od važnih pouka koje Božji narod ovime treba cijeliti i usvojiti ta da nas primitak Božje naklonosti ne oslobađa od problema ovog grešnog svijeta.

Ponekad ipak, dok proživljavamo nevolje, našem je tijelu teško prihvatiti da je to nešto što nam je Gospodin namijenio radi naše najviše duhovne dobrobiti. (Rimljanima 8: 28) U stvari, vjernika snalazi nedaća u tijelu, jer se i sam nalazi u svjetovnom okruženju i u svijetu patnje. Ipak, u Kristu nam je obećan unutarnji mir u vremenima poteškoća i iskušenja. (Ivan 16: 33) Možda prečesto izjednačujemo mir s nedostatkom svake nevolje i stoga smatramo da su poteškoće potpuno nepoželjne.

Cijeli tekst Pavlove poruke sadržan u našoj lekciji može se uskladiti s duhovnim učenjem. Njegov je život bio potpuno posvećen služenju Kristu. Da je umro, bila bi to njegova osobna dobit jer bi se odvojio od svih tegoba povezanih s provođenjem svog žrtvenog puta. Međutim, nakon što se predao Božjoj volji, nije imao osobne prioritete oko toga što bi trebale biti njegove dužnosti. Umjesto toga, radovao se što je nastavio služiti braći sve do vremena kad će ući u smrtni san i čekati Kristov povratak, kada će uskrsnuti i biti nagrađen.—Filipljanima 1: 21-24; 2.Timoteju 4: 8

Naše vlastite patnje trebale bi izazvati osjećaj zahvalnosti u našim srcima da bi nam se moglo dopustiti da podnesemo teškoće za Kristovo djelo. Sjetimo se činjenice da su Pavao i Sila, nakon što su primili mnogostruke udarce i stavljeni u okove u zatvoru u Filipima, svejedno pjevali molitve Bogu. (Djela apostolska 16: 19-25) Kakav li je to nadahnuti primjer za

nas i podsjetnik da želja za slavljem našeg Stvoritelja u svim okolnostima zasigurno zaslužuje Božje odobrenje.

Sveto nam pismo naznačuje da Božja prisutnosti donosi puninu radosti. (Psalmi 16: 11) Upravo bi to trebala biti naša stvarnost, usprkos nepovoljnim uvjetima i kušnjama s kojima se susrećemo u nastojanju da provodimo volju Nebeskog nam Oca. Nastojmo uvijek živjeti prema uputi da se radujemo u Gospodinu.—
Filipljanima 3: 1; 4: 4

Oponašajte Krista

Ključni redak: „*Nikakvo suparništvo ni umišljenost, nego – u poniznosti jedni druge smatrajte višima od sebe.*“

Filipljanima 2: 3

Izabrani tekstovi:
Filipljanima 2: 1-11

KROZ SERIJU retoričkih izričaja u uvodnim stihovima naše lekcije, Pavao pita braću jesu li iskusili utjehu u Kristu, utjehu ljubavi, zajedništvo Duha, ljubav i milosrđe. Apostol izražava pouzdanje u očitovanje tih osobina u životima filipinske braće koji će svjedočiti o životu po Kristu. To će mu, kaže Pavao, pružiti veliku radost.— Filipljanima 2: 1, 2

Naš ključni stih naglašava važnost poniznosti kao presudnog elementa u prihvatanju Boga i nužnosti promicanja jedinstva duha među braćom. Takav pravi duh će uvelike pomoći u čuvanju razdora i oholosti od ulaska u našu zajednicu.

“Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu: On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe »opljeni« uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu.”— vss. 5-8

Prethodni odlomak opisuje Učiteljevu poniznost koju bismo trebali oponašati. Nadalje nas podsjeća da je Krist podređen Nebeskom Ocu i da nije sebe smatrao ravnopravnim s Bogom, kao što tvrdi doktrina o trojstvu.

Kao što je Isus rekao: "Moj je Otac veći od mene." (Ivan 14: 28)

Kao vjernici, ne smijemo dopustiti da nas element ponosa spriječi doprijeti do sve naše braće na bilo koji mogući način, da zajedno budemo u potpunosti posvećeni, a naša crkva dovršena. Tijekom posljednje noći na zemlji, Isus se molio za jedinstvo koje bi trebalo postojati među njegovim sljedbenicima. "Ja više nisam u svijetu, no oni su u svijetu, a ja idem k tebi. Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi."—Ivan 17: 11

Ovdje Učiteljeva molba bez dileme nagovještuje kako će njegova fizička prisutnost među njegovim učenicima uskoro završiti. On želi da Božja zaštita i providenje ostane nad njima. Isus je molio da ih se čuva u jedinstvu srca, uma i duha, kao i u jedinstvu vjere. Tako i učenici mogu iskusiti osjećaj jedinstva kakav je postojao između Krista i njegova Oca.

Trebali bismo uvijek biti podrška našoj braći u njihovim kršćanskim nastojanjima i redovito se sastajati kako bismo se međusobno ohrabрили. Ako možemo cijeniti činjenicu da imamo tjelesne prijatelje koji imaju isti cilj kao i mi, možemo biti blagoslov jedno drugome za vrijeme našeg zemaljskog boravka. Ako ostanemo vjerni tim privilegijama, bit ćemo povezani s Kristom u pomaganju svoj našoj voljnoj braći da se povrati u sklad s Bogom u njegovom nadolazećem Kraljevstvu.

Na početku ove nove kalendarske godine, odlučimo biti vjerniji u našim nastojanjima da oponašamo Gospodinovo vladanje dok je boravio na zemlji, podvrgavajući se volji svoga Nebeskog Oca. "Tko veli da u njemu ostaje, valja mu ići putom kojim je on hodio."—1. Ivanova 2: 6